

Lykken ender ulykkeligt

”Hvis to mennesker elsker hinanden, så kan det kun ende ulykkeligt. Selvom de elsker hinanden til det sidste, så dør de ikke samtidig. Den ene efterlader en smerte hos den anden, så ulykken er indbygget. Hvis jeg elsker mine børn, så er jeg sikker på at blive ulykkelig, fordi på et eller andet tidspunkt siger de fra eller bliver ulykkelige. De bliver syge eller de dør. Jeg kan ikke elske uden at vide, at ulykken bor i at sige ja. Men hvis det skulle få en til at mene, at man skulle lade være med at binde sig, så vil jeg svare: Tværtimod. Skynd dig at få noget, du kan blive ulykkelig over!” (Johannes Møllehave: Jyllandsposten 30. december 2001)

Ulykken, sorgen – en følelse vi uundgåeligt vil føle. En smerte vi vil mærke, og et hul vi vil bære. Måske ikke nu, måske ikke i morgen, men en dag vil sorgen for alvor ramme. Sorg har mange ansigter. Skuffelse, vrede, frustration, tomhed. Den kommer i mange grader og efterlader huller af forskellig størrelse. Den største sorg, jeg kan forestille mig, er sorgen ved at miste alt for tidligt. At miste sit barn, sin livsledsager, sin mor eller far. Vi kender alle en, hvis tur det slet ikke var. Der hvor vi blev efterladt med de store spørgsmål om livets mening. Og vi fandt intet svar.

Kunne vi dog bare fordele modgangen og sorgen, bære en lille bid af den hver især. Om ikke andet, så bare vi dog kunne skåne børnene. Børnene bør dog lære om glæden ved livet, lang tid inden de lærer om sorgen.

Og så kommer dagen, hvor vi siger farvel, og som altid er fyldt med tårer og gråd, modløshed og tomrum. Men midt i den trykkede stemning, breder sig måske alligevel en varme af trøst og kærlighed. En følelse af at stå sammen. Vi bliver mindet om livets virkelige værdier, og vi husker hinanden, og hvad der virkelig betød noget: at vi kender og elsker hinanden, knytter bånd, så det gør ondt at miste.

”Og rækkes mig smertens bæger, så ved jeg, at sorgen læger de ar, som lykken slog - jeg vil ikke vælge og vrage mellem gode og onde dage - af alle jeg saften drog”.

Sygehuspræst Annette Vinter Hedensted

